

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WAAR ZIJN DE KABOUTERS GEBLEVEN ?

Een sprookjesachtig, ietwat absurd, verhaaltje
voor kinderen

1880
door

Rob van Beeck

Muziek : Guy Mampaey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3101

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **WAAR ZIJN DE KABOUTERS GEBLEVEN?** op te voeren moet de naam van auteur **ROB VAN BEECK & GUY MAMPAEY** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/005
ISBN 978-90-385-11825

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Rob van Beeck & Guy Mampaey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren – Fig.)

TANTE AMAZILLE, een wat bemoeizuchtig doch vriendelijk dametje

TRIENTJE, het nichtje van de tante

FRANSJE, het neefje van de tante

NARE MAN, een wat domme man met een naar karakter

KA, een kabouterman

BO, een kaboutervrouw

UT, een kabouterman

ERS, een kaboutervrouw

LION, een leeuw

KINDEREN + VOLWASSENEN

DECOR

EERSTE + TWEEDE BEDRIJF : In het park

DERDE BEDRIJF : Een andere plek in het park

VIERDE BEDRIJF : weer een andere plek in het park, met een boom, een deel van een kabouterhuisje voorstellend.

EERSTE BEDRIJF

(Een plek in het park. Fluitende vogeltjes, spelende kinderen. Tante Amazille, een vriendelijk maar wat bemoeiziek dametje met een opzichtige hoed komt op en keurt de omgeving. Zet zich op een bank en roept.)

TANTE : Kom Fransje en Trientje. Dit is een geschikte plek om eventjes te verpozen.

(Fransje en Trientje komen op gefietst. Trientje zit achterop.)

FRANSJE : Joepie, toffe plek tante Amazille.

TRIENTJE : Ja, laten we hier *(spottend)* verpoezen.

FRANSJE : Kom Trientje, laten we 4 op een rij spelen.

(Ze stappen van hun fiets en gaan een partijtje “vier op een rij spelen” trientje wil het eerste schijfje in het midden laten vallen. (rij 4))

TANTE : Nee Trientje, je eerste schijfje nooit in het midden laten vallen maar net ernaast.

(Toch wat geërgerd om de bemoeizieke tante laat Trientje haar schijfje vallen. (rij 5))

FRANSJE : Oké Trientje, mijn eerste schijf steek ik ... hier.

TANTE : Halt Fransje. Jouw schijf moet boven op die van je zus.

FRANSJE : Maar Tante ...

TANTE : *(gebiedend)* Boven op de schijf van je zus.

(Fransje doet het dan maar.(5))

TRIENTJE : Dan gaat mijn schijf ... hier in.

TANTE : Trientje toch, jouw tweede schijf moet precies naast je vorige.

(Trientje doet het (6))

FRANSJE : Dan ... laat ik het mijne... hier vallen.

TANTE : Daar toch niet Fransje.

FRANSJE : Waar dan tante?

TANTE : Boven op jouw vorige.

(Fransje gehoorzaamt (5))

TRIENTJE : Mijn schijf gaat ... helemaal in de andere hoek.

TANTE : Niet doen Trientje, niet doen. Jij moet nu weer net naast je andere twee.

(Trientje doet het (4))

FRANSJE : Dan gaat mijn schijf in die verste hoek.

TANTE : Dom Fransje. Jij moet nu op je vorige twee.

(Fransje doet het (5))

Zie je Fransje, nu heb je er al drie op en rij. Zo ga je vast winnen; maar jij Trientje moet nu verdedigen dus jouw schijf moet op de drie van Fransje.

TRIENTJE : Nee tante. Mijn schijf gaat hier in. (3) *(trionfantelijk.)* Vier op een rij.

TANTE : Heu ... vier op een ...? Inderdaad. Heu ... Zie je nu hoe je moet spelen Trientje?

FRANSJEr + TRIENTJE : *(in koor.)* Ja tante.

TRIENTJE : Doen we er nog eentje?

FRANSJE : Nee. Ik vind dat tante dit spelletje veel te goed speelt.

TANTE : Ik? Gek kereltje. Ik heb geeneens meegedaan.

FANSJE + TRIENTJE : *(samen)* Nee tante, dat is waar.

TANTE : Hier, eet een koekje.

FRANSJE : Nee tante. Daar heb ik nu geen zin ...

(Tante propt het koekje in zijn mond.)

TRIENTJE : Ik lust nu geen koekje hoor tan ...

(Tante steekt ook in haar mond een koekje. De beide kinderen gaan gelaten op de grond zitten.)

FRANSJE : Het is hier eigenlijk een tof plekje in het park.

TRIENTJE : Ja, rustig, geen auto's, alleen maar spelende kinderen.

FRANSJE : Veel zon, dus lekker warm en vogeltjes die fluiten.

TRIENTJE : En *(nadrukkelijk)* bijna geen grote mensen.

FRANSJE : Je kan hier spelen, rennen en fietsen waar je wil.

Lied kinderen

FRANSJE + TRIENTJE : Wat is het toch fijn als het zonnetje schijnt
 waardoor de kou en het donker verdwijnt
 en wij dan een plekje hebben voor ons alleen
 en toch niet steeds die grote mensen om ons heen.

Maar laat nu graag wat frisse lucht voor ons later.

Maar laat ons wat groen en een vis in het water.

Maar laat ons veel ruimte om wat te spelen
 want in deze wereld zijn we nu met zo velen.

De auto van ons va en moe is tof en snel
 maar 't vele verkeer is voor ons toch geen spel
 en rijdt hij ons rond op zijn vier sterke wielen
 toch staan we hoe langer hoe meer in de file.

Maar laat nu graag wat frisse lucht voor ons later.

Maar laat ons wat groen en een vis in het water.

Maar laat ons veel ruimte om wat te spelen
want in deze wereld zijn we nu met zo velen.

TRIENTJE : Zeg Fransje. In plaats van hier te zitten lummelen, laten we nog wat gaan fietsen.

FRANSJE : Goed idee.

TANTE : Zeg, in plaats van daar zo te zitten lummelen, zouden jullie niet beter wat gaan fietsen?

FRANSJE + TRIENTJE : Fantastisch tante. Daar hadden wij nog niet aan gedacht.

TANTE : Zo zie je maar dat je beter wat meer naar mij zou luisteren.

(Ze staan recht en willen op de fiets stappen maar merken nu dat een fietsband is leeggelopen.)

FRANSJE : Nonde pottes pietesvloeken. Platten tube.

TRIENTJE : Platten watte?

FRANSJE : Platte band. Zo kunnen we niet fietsen.

TRIENTJE : Dan moeten we plakgerief gaan halen.

FRANSJE : En een fietspomp.

TANTE : Platte band. Dan moeten jullie ...

FRANSJE + TRIENTJE : Plakgerief en een fietspomp gaan halen.

TANTE : Net wat ik wou zeggen. Kom, laat de fiets hier maar liggen. Ik ga met jullie mee om een fietswinkel te zoeken zodat jullie de fietsband kunnen herstellen...

(Ondertussen gaan ze af. Het is even stil. Nare Man komt wild opgelopen. Loopt jammerend van het ene groepje spelende kinderen naar een ander.)

NARE MAN : Stop, stop ermee. Stop. Houd jullie snavels toe. Geen lawaai meer. Het is weer vakantie zeker? Ga elders drukte maken...

(De spelende kinderen bekijken nare man nauwelijks.)

Weg, weg, uit mijn ogen, ga weg. *(Nog veel luider.)* Rot op.... . Vogeltjes, stop met jullie gekwetter en gefluit. Stop, Stooooop! *(Richting publiek.)* Ze gehoorzamen niet. Ze zouden moeten luisteren naar grote mensen en ze doen het niet. Wat moet ik doen, wat moet ik doen? Ik weet niet hoe ik van het geroep van deze spelende snotjong en dat gekakel van die grote mensen moet af komen. Ik steek nog liever mijn kop in deze holle boom en hoop dat het daar tenminste stil is. *(Steekt zijn hoofd in een holle boom maar trekt het vrijwel onmiddellijk weer terug.)* Hé, wat zag ik daar liggen? Het leek wel een boek. *(Steekt zijn hoofd weer in de boom en haalt er een groot boek uit.)* Kijk eens aan, een boek. Misschien is het wel een leesboek met mooie prentjes. Ik zal er eens in kijken. Ik ben benieuwd. Jammer, geen prentjes, alleen maar wat gekke krabbeltjes die helemaal niet grappig zijn om naar te kijken. En ook op de voorkant staat niets dan wat stomme ik weet niet wattes. Kijk maar. *(Hij toont het boek aan een kindje. Er staat in grote letters op: “toverspreuken”.)* Hé, wat zeg je, toverspreuken? Staat dat er? Dat is niet waar. *(Hij roept het kindje op de scene en slaat een willekeurige bladzijde open.)* Wat staat er dan bijvoorbeeld op deze bladzijde?

KINDJE : Wil jij een likstok bekomen zeg dan volgende toverspreuk. Hokerdepokir en geslok. Graag voor mij een likstok

(Er wordt een likstok op de scène gegooid.)

NARE MAN : Hé maar. Een likstok, zomaar uit het niets. *(Wil hem openen en oplikken.)* Maar eigenlijk is hij van jou. Dankzij jou werd de likstok tevoorschijn getoverd. *(Geeft de likstok aan het kindje.)* Niet nu maar strakjes tijdens de pauze opsmikkelen hoor. En vraag aan je mama of papa dan maar één, nee twee frisdrankjes om door te spoelen. *(Zogenaamd wat stiller.)* Jouw papa/mama drinkt toch ook minstens drie pintjes tijdens de pauze? En niet naar de tandarts gaan hoor na het snoepen van al die zoetigheid. Ik doe ook niets dan snoepen en kijk maar. *(Toont gehavend gebit.)* Ik heb toch nog bijna al

mijn tanden. Zouden er nog van die nuttige spreuken in het boek staan? *(Gaat naar een ander kindje dat leest)*

KINDJE : Wil je groener gras dan je buurman? Zeg dan Hokus pokus groeneril, al is mijn gras nog zo ros. Gebuur kijk, ook als je niet wil, altijd naar mijn gras door een groene bril.

NARE MAN : Wat een zotte toverspreuk. Daar moet ik nu om lachen zie. Nog één. *(Gaat naar een ander kindje)* Wil jij er ook eentje lezen?

KINDJE : Heb je een hekel aan kabouters, zeg dan de spreuk, Acrakadabrastouter Domme Kabouter, wordt voor altijd tuinkabouter.

NARE MAN : Hi hi hi, wat grappig. Dat moet ik onthouden. *(Zegt spreuk herhalend op.)* Nog eentje. *(Weer een ander kindje dat leest.)*

KINDJE : Had je graag meer schoolvakantie, zeg dan de spreuk, pief poef plof, ik wil twaalf maanden verlof.

NARE MAN : Ho ho. Onthouden. Onthouden. Wie dat ook wil onthouden? Doe maar hé. Nog een allerlaatste. *(Weer een kindje.)*

KINDJE : Wil jij nooit meer lawaai zeg dan : Toeternietoekiekeboe, zonneshijn wees niet gemeen en verwarm nog slechts een plekje voor mij alleen.

NARE MAN : *(herhaalt lachend)* Toeternietoe, zonneshijn doe ...

(Plots valt hij stil en realiseert zich wat deze toverspreuk voor hem kan betekenen. Hij gaat op de scène staan, kijkt en luistert nog eens naar het gejoel van de kinderen en het gekwetter van de vogeltjes. Herhaalt dan luid de spreuk.)

Toeternietoekiekeboe. Zonneshijn, wees niet gemeen, en verwarm nog slechts een plekje voor mij alleen.

(Het wordt plots veel duisterder. De spelende kindjes en de vogelgeluiden verdwijnen. De zon blijft nog maar op een plekje schijnen.)

Hé hé. Dat is nog eens een nuttige toverspreuk zeg. Eindelijk stilte. Eindelijk rust en een plekje voor mij alleen zeg. *(Staat in het klein plekje.)* Gauw een en

ander halen om mij rustig te installeren.

(Nare man verdwijnt en komt even later terug met strandstoel, tafeltje en wat kinderspeelgoed, enz. Hij installeert zich in de strandstoel die hij in het overblijvend plekje zonneshijf heeft gezet.)

Zie zo. Ik heb wat meegebracht om me te amuseren voor als ik ben uitgerust. *(Showt wat grappige spulletjes.)* En het is hier nu heerlijk stil dankzij de toverspreuk. Jammer voor de vogeltjes en de kindjes maar ik ben nu eenmaal een nare man. Zo is dan ook mijn naam: Nare Man. En nu gaat Nare Man zich neerzetten en o wee *(maakt gebaar van en flink pak slaag geven)* diegenen die mijn rust komen verstoren. Ik ben niet alleen een nare man maar ik ben bovendien in een heel slechte bui. Al jaaaren!

(Gaat zitten en valt hoorbaar in slaap. Het is even stil. Trientje komt opgelopen.)

TRIENTJE : Kom Fransje, gauw onze fiets herstellen. *(Ze stopt abrupt als ze de akelige omgeving opmerkt.)*

FRANSJE : *(komt bij Trientje staan.)* Trientje, niet zo snel, ik kan jou niet volg ... Hé, wat is er hier gebeurd? Het is hier zo donker.

TRIENTJE : En zo stil.

FRANSJE : En zo koud.

TRIENTJE : Wat zou er hier aan de hand zijn?

FRANSJE : Mij moet je het niet vragen. Daarstraks was het hier nog zo gezellig.

TRIENTJE : Het zonnetje scheen.

FRANSJE : En de vogeltjes kwetterden er op los.

TRIENTJE : En hier waren kindjes aan het spelen.

FRANSJE : Alleen onze fiets ligt hier nog.

TRIENTJE : Met platten tube.

(Ze hebben nare man nog niet gezien en proberen uitleg te krijgen van het

publiek.)

Dus Nare Man heeft door een toverspreuk uit een boek met toverspreuken alle kinderen en de vogels verjaagd en er voor gezorgd dat de zon enkel nog schijnt op een plaatsje voor hem alleen.

FRANSJE : Dat is stout van Nare Man.

TRIENTJE : Dat is erg stout van Nare Man.

FRANSJE : Dat is heel erg stout van Nare Man.

TRIENTJE : Zouden we de spreuk niet ongedaan kunnen maken?

FRANSJE : Ja, maar hoe?

TRIENTJE : Als we het toverspreukenboek eens te pakken zouden kunnen krijgen. Voor elke spreuk moet er een tegenspreuk bestaan heb ik eens ergens gehoord. Mogelijk staat er wel een spreuk in die de vorige spreuk tenietdoet waardoor Nare Man inziet dat hij fout is..

FRANSJE : Inziet dat hij fout is?. Wat bedoel je met “inzien dat hij fout is”?

TRIENTJE : Wel kijk. Bijvoorbeeld, je gaat met je mama of papa een nieuwe boekentas kopen.

FRANSJE : Bweek. Een boekentas. Wie koopt er nu een boekentas?

TRIENTJE : Fransje, jouw mama of papa kopen voor jou een schoolboekentas.

FRANSJE : Inderdaad. Waarom toch, waarom toch? Ik ga niet graag naar school. Ik ga niet graag naar school.

TRIENTJE : Dat weet ik.

FRANSJE : Waarom moeten wij toch naar school gaan?

TRIENTJE : Omdat wij toch nog van alles moeten leren.

FRANSJE : Moeten, moeten. Wat moeten kinderen nu leren?

TRIENTJE : Je moet bijvoorbeeld toch leren rekenen?

FRANSJE : Ja? Oké, ik reken niet graag maar ik weet toch dat $9 + 10$ heu... 12 is.

(Bedenkelijk gezicht van Trientje)

12 en half?

(Trientje begint haar geduld te verliezen en speelt in op het publiek.)

FRANSJE : 13 ? ... 15?... 18.

TRIENTJE : Wat moet het zijn?

PUBLIEK : 19.

TRIENTJE : Zie je, de kinderen weten het hoor je. Zij die tenminste al naar het eerste studiejaar gaan. Maar ja, deze kinderen gaan dan ook héél graag naar school. Veel van deze kindjes kunnen al rekenen en schrijven. Vergeet niet dat sommigen de spreuken uit het spreukenboek hebben kunnen lezen. Zou het nu toch niet beter zijn dat je met wat minder tegenzin naar zou school zou gaan?

FRANSJE : Ja, als je het zo bekijkt heb je wel gelijk.

TRIENTJE : En dat bedoel ik nu met inzien dat hij fout zit.

FRANSJE : Dus we moeten een nieuwe boekentas gaan kopen voor Nare Man en dan ziet hij in dat hij fout zit?

TRIENTJE : Nee Fransje. Je begrijpt er niks van.

FRANSJE : Ha, dat dacht ik al.

TRIENTJE : Mooi zo.

FRANSJE : Zeg Rietje, als wij nu stilletjes naar die nare mijnheer sluipen dan kunnen we misschien het toverspreukenboek van hem afnemen?

TRIENTJE : Is dat niet gevaarlijk? Stel je voor dat hij wakker wordt.

FRANSJE : We moeten erg stil zijn zodat hij niet wakker wordt.

TRIENTJE : Ja, we moeten moedig zijn en er meteen aan beginnen.

FRANSJE : Doen we het?

TRIENTJE : We doen het.

(Ze lopen voorzichtig richting nare man. Als ze bijna halfweg zijn maakt nare man een gebaar of een geluid alsof hij wakker wordt. Rietje en Fransje maken zich snel uit de voeten. Dit kan zich herhalen. Uiteindelijk zijn ze zo dicht genaderd dat ze het boek langzaam uit zijn handen kunnen trekken. Op het hoogtepunt van de spanning komt tante luidkeels roepend op.)

TANTE : Hallo domme kinderen. Jullie waren de fietspomp vergeten.

(Uiteraard is nare man nu gewekt.)

NARE MAN : Hé, wat? ...

(Hij doorziet meteen de situatie. Fransje en Trientje staan daar met het spreukenboek in de handen. Hij grabbelt de kinderen vast bij hun oren.)

Wel wel wel. Kijk eens aan. Als ik daar nu niet twee deugnieten van snotjong heb betrapt op het stelen van mijn spreukenboek. Wisten jullie niet dat stelen niet netjes is?

FRANSJE + TRIENTJE : Wij wilden... wij dachten... *(enz.)*

NARE MAN : En wie ben jij dan wel als ik vragen mag mevrouwetje?

TANTE : Ik heu ... Tante Amazille en mag ik ook eens iets vragen?

NARE MAN : Jazeker Tante Amazille, maar laat het niet te lang meer duren of de oren van deze twee rakkers zijn twee lange ezelsoren geworden.

FRANSJE + TRIENTJE : Au au au.

TANTE : Ten eerste: laat die kinderen onmiddellijk los.

NARE MAN : Doe ik niet. Dit zijn twee zeer stoute kinderen.

TRIENTJE : Wij zijn niet stout.

FRANSJE : Jij bent stout. Nare Man!

TANTE : Nare Man? Wie is hier nare man?

NARE MAN : Ik ben hier nare man. Omdat dat mijn naam is en omdat ik ook een nare man ben. En dat weten nu ondertussen deze twee ondeugende pikkendieven ook. Iemand die boeken uit de handen van een brave slapende meneer steelt moet worden gestraft. En nu gaan jullie eerst mijn fraaie spreukenboek op mijn tafeltje leggen. *(Ze doen het).*

TANTE : Trientje, Fransje. Wat is hier aan de hand?

FRANSJE : *(snel)* Deze mijnheer is de stouterik.

TRIENTJE : Hij heeft een spreukenboek.

FRANSJE : Met een spreuk uit het boek heeft hij de zon en daardoor alle kinderen en de vogeltjes weggejaagd.

TRIENTJE : En alleen nog maar één klein plekje zon voor hem alleen laten schijnen.

Kijk maar.

FRANSJE : En nu is dit een koude sombere plek geworden.

TRIENTJE : En wij wilden de spreuk ongedaan maken.

FRANSJE : Daarom hebben we het spreukenboek willen pakken en ...

NARE MAN : Maar Tante Amazille. Ze jokken. Het zijn jokkebrokken. Je gelooft toch niet wat deze rekels vertellen? Het is gewoon wat minder mooi weer en dat plekje zon is nu toevallig een klein gaatje in de wolken dat nu toevallig alleen op mijn strandstoel valt en dit boek is maar een gewoon leesboek met mooie prentjes en ik ben helemaal niet stout...

(Reactie publiek)

TANTE : Zo. Nu begrijp ik wat hier aan de hand is. Nare Man, laat onmiddellijk de kinderen los.

NARE MAN : Jazeker, dan kunnen ze onmiddellijk weer aan de haal gaan met mijn mooie spreukenboek.

TANTE : Dan denk ik dat ik jou een handje moet komen helpen.

(Ze gaat naar nare man en geeft hem een flinke klap op zijn achterwerk met haar paraplu. Met een pijnlijke kreet laat hij de kinderen los. Er start onmiddellijk een wilde komische achtervolging waarbij nare man regelmatig klappen krijgt van de paraplu van tante. De kinderen maken er een leuk en spannend spelletje van.)

TRIENTJE : Nare Man. Pak me dan als je kan.

FRANSJE : Nare man . Pak me dan... *(enz.)*

TANTE : Kijk Nare Man, daar is Fransje/Trientje.

(Nare Man laat zich telkens vangen, als hij zich omdraait ontvangt hij steeds een klap van tante. Uiteindelijk zakt hij uitgeput op de grond.)

Zo, die is voor een tijdje gekalmeerd.

TRIENTJE : Is hij overleden tante?

FRANSJE : Welnee. Onkruid overlidjt niet.

TANTE : In elk geval, als hij weer bij zijn positieven is ga ik met hem eens een hartig woordje wisselen. Gaan jullie ondertussen maar naar huis. Ik kom straks ook en vergeet jullie fiets niet en recht naar huis en onderweg nergens blijven hangen en doe maar een sjaal aan want het wordt wat frisjes en luisteren naar nonkel Isidoor en ...

FRANSJE + TRIENTJE : Ja Tante.

(Ze gaan af met de hun fiets.)

TANTE : *(bekijkt nare man.)* Die ziet er maar wat pips uit. Slechte conditie. Doet zeker nooit aan sport en is te lui om regelmatig eens te gaan wandelen. *(Knielt bij hem en klapt in zijn gezicht om hem wat bij te brengen.)* Niets aan te doen. Geen greintje beweging in te krijgen. Ik zou hem zuurstof moeten kunnen toedienen denk ik. ... Maar dat kan. Ik heb hier toch een fietspomp.

(Tante steekt het darmpje van de pomp in de mond van nare man en begint te pompen. Bij elke pompslag komt nare man een beetje rechter tot hij helemaal rechtop staat. Tante heeft ondertussen het spreukenboek opgepakt.)

Gaat het alweer een beetje Nare Man?

NARE MAN : Wat is er met mij gebeurd?

TANTE : Jij bent eventjes wat vermoeid geraakt. Overspannen. Meer beweging nemen Nare Man, meer beweging nemen.

NARE MAN : Geef me mijn boek terug. Nu meteen.

(Hij wil het pakken maar tante houdt het telkens buiten zijn bereik door zich van hem weg te draaien. Plots ritst nare man haar hoed van haar hoofd.)

TANTE : Mijn hoed! Mijn mooie hoed. Geef hem terug.

NARE MAN : Als jij mijn mooie boek teruggeeft.

TANTE : Ik.. heu... *(weet niet wat ze moet doen. Ze is erg aan haar hoed gehecht.)* En wat als ik jou het boek niet geef?

NARE MAN : Dan maak ik jouw mooie hoed stuk.

TANTE : Nee, niet doen. Die hoed is nog van mijn betovergrootmoeder geweest.

NARE MAN : Dat kan je er wel aan zien.

TANTE : Krijg ik mijn hoed terug als jij het boek terug krijgt?

NARE MAN : Gelijk oversteken.

(Ze doen het. Nare Man pakt hebbertig het boek en gaat zo ver mogelijk uit de buurt van tante staan.)

TANTE : *(tegen publiek)* Ik houd zo veel van mijn hoed. We zullen wel een middel vinden om het boek toch te pakken te krijgen. *(Gaat af)*

NARE MAN : Zo, daar ben ik vanaf. In elk geval moet ik een veilig plekje gaan zoeken voor mijn spreukenboek. Dat afpakken mag me geen tweede keer overkomen. *(Ruimt zijn spullen bij mekaar.)* En van jullie heb ik ook al niet veel hulp gekregen. Ik dacht dat wij vrienden waren? Maar weet je wat. Ik zoek een spreuk in het boek en bezorg jullie allemaal een ...

(Terwijl hij zoekt in het boek en het in alle richtingen draait)

Lied de nare man

NARE MAN : ... een rattenstaart... of een kikkerkop of ... een stel hagedissenpoten ...

Ik bezorg jullie kakkerlakkensnuiten.

Of iedereen van die lelijke slangenkuiten.

Zoeken doe ik dan naar vele toversleutels.

En ik verander jullie in muizenkeutels.

Want ik haat nu echt alle kinderen.